

Willem de Ridder

De voorbije drie maanden hebben we het verhaal van Hitweek zo getrouw mogelijk trachten te reconstrueren en neer te schrijven. Deze slotaflevering dient zich aan als een kers op de taart-aflevering. Op een winterse dag spoorden Marc, de huisfotograaf en ik naar Bussum.....De heenreis verliep helemaal niet van een leien dakje. Met de spoorwegen onderweg, ook in Nederland blijkbaar, is steeds "een beetje reizen".....Met een dikke drie uur vertraging arriveerden we tenslotte in één van de betere buitenwijken van Amsterdam, waar Willem nu resideert.

We vroegen ons af, waarmee Willem in de huidige tijden zoal mee bezig is. Een creatieve duizendpoot zit nooit stil. Het werd een heel open, lang en verhelderend gesprek.

Tussendoor bij een heerlijk kopje thee....vertelt Willem ons dat hij nooit een baan gehad heeft, ook nooit belastingen betaald ...alleen nu de laatste tijd wel...dankzij zijn huidige relatie. Ook heeft Willem...en daar gaat hij prat op nooit steun genoten of subsidie gekregen ook al bezat hij lange tijd geen cent....

"Het ontstaan van Hitweek is eigenlijk héél eenvoudig gelopen.... Ik was met allerlei dingen bezig o.a.. performances met Fluxus. Officieel was ik reeds uit de kunst gestapt. Ik vond een zéér enthousiaste drukker, zelf had ik toen die tijd geen cent. Hij bezat wel één van de eerste ofset-rotatiepersen..... destijds werd alles nog in lood gezet. Ik dacht daar kan je lay-outtechnisch aardige dingen mee gaan doen.....Dankzij een ploeg amateurs die schreven wat ze zelf fijn vonden....straalden wij met het blad vanaf het begin een soort van passie uit. Hun artikelen werden in Hitweek gepubliceerd...zoiets kun je niet hypen. Hitweek was vanaf het begin een fenomeen. Alle undergroundbladen hoorden erover en zeer spoedig hadden wij 'all over the world' contacten. De bestaande kranten waren verbijsterd....ze hebben allemaal geprobeerd om ons te imiteren...geen enkele uitgever slaagde daarin. Bovendien veranderde ik voortdurend van stijl....Als ik een jugenstil-nummer wou uitgeven deed ik dit....De creativiteit van Fluxus gaf ik aan iedereen door die met Hitweek bezig was.Wat ook nog meespeelde, was dat het tienerblad verboden was, het was des duivels... dus werd het door iedereen gelezen.

Op het einde van Hitweek-Aloha begon het een beetje te lijken op slavernij. Op een gegeven moment begon ik in te zien dat het toch niet hèt medium was. Achteraf bekeken kreeg je toen de grote omwenteling

Paradiso:

Eén van de gevolgen van Hitweek was het ontstaan van de Provadya?-clubs. Er kwam een jongen, Ruud Kegelaar bij me, die een soort van muziekvond wou inrichten. In het Felix Meritus-gebouw, midden in hartje Amsterdam werd de eerste Provadya?-club ingericht. Iedereen kon op het toneel springen en dingen komen meedoen. Als je het maar geen kunst noemt, dan komen ze van overal. Het was een enorm succes, het liep zo uit de hand en het werd zo druk, dat we spoedig op zoek gingen naar nog andere geschikte ruimtes. Zo openden we Paradiso en Fantasio. Naar Paradiso kwam de hele wereld. Op een gegeven moment lag heel het Vondelpark en het monument op de Dam vol. Nadien werd 'Het Paard van Troje' in Den Haag opgericht, die als één van de eersten de Stones naar Nederland haalden

Luisteravonden

De muziek veranderde op korte tijd heel ingrijpend. De officiële Underground- en psychedelische muziek was heel moeilijk te krijgen. Zo ontstonden er luisterclubs, een heel netwerk in Nederland en België van mensen die bij mekaar op bezoek gingen om platen te beluisteren, te becommentariëren en dingen op te nemen.

Lezen en schrijven

Toen er nog niet geschreven werd beleefde men een heel andere cultuur...er was geen verschil tussen mannen en vrouwen. Er bestond geen macht over anderen en er waren nauwelijks wetten. Men ging zelfs naar geneesvrouwen. Er was ook geen alfabet, iedereen vertelde verhalen of luisterde in groep naar verhalen. De rechterhelft van onze hersenen, onze emotiekant kijkt naar je gezicht. Met één oogopslag kan je soms zien of iemand iets meent of niet. Als je een verhaal aan kinderen vertelt en je wijzigt maar een klein detail, dat lukt niet want zij willen precies hetzelfde verhaal willen horen

Door de invoering van het alfabet gebeurde er iets heel anders. Ineens staat er b o s ....je ziet geen bos, je weet het. Een verhaal in een boek ga je lezen, het staat vol met abstracte tekens. De linkerhelft van onze hersenen, onze rationele, agressieve, begrijpende kant wordt gestimuleerd. Daarom verliep alles zo cyclisch, dag-nacht.....de seizoenen.....geboren worden – doodgaan.....alles verliep in cirkels en werd yin & yang, twee kanten voor één ding.

Lezen en schrijven is héél lang dominante cultuur geweest. Daardoor kwam het lineaire denken.... goed en kwaad...er ontstonden regels, wetten. Men moest ineens volgens het boekje gaan leven.Volgde men de regels/wetten niet, dan volgde er de brandstapel, inquisitie... De man werd baas...de vrouw onderdrukt en het land opgestuurd....de bijbel was één van de eerste boeken (biblos = boek) dat werd gelezen.... Het christendom, boeddhisme, islam ontstonden, zelfs het judaïsme, dat alles zwart zag. Het protestantisme ontstond, er volgde de beeldenstorm. In het begin wilde iedereen leren lezen en schrijven ...Na 'Mein Kampf', 'Das kapital' gebeurde iets verbijsterends....er volgden twee wereldoorlogen....In de communistische wereld las men het rode boekje. De fotografie ontstond, tekeningen en strips kon men lezen vanaf de veertiger jaren. Aanvankelijk waren ze streng verboden, strips waren des duivels. Daarna kwam de televisie. Een hele generatie groeide op met beelden. Jongeren met lang haar kwamen in het straatbeeld en gingen naar junglemuziek luisteren en over vrede praten. De flower-power beweging ontstond met hun gevoel "van vertrouwen nooit iemand boven de dertig".

Momenteel hebben veel jongeren dyslexie ....de kids lezen nog nauwelijks, ze sturen nog enkel SMS-jes of ontwikkelen een raar schrijftaaltje door het chatten....Kranten- en tijdschriftenoplagen gaan drastisch naar beneden. Er worden nog nauwelijks boeken verkocht, laat staan gelezen.

Op een gegeven moment begon ik in te zien dat lezen en schrijven te beperkt was....toen ben ik met radiuitzendingen begonnen. Radio....iedereen kon verhalen insturen...nadien ben ik aan tochten begonnen...het actieve luisteren....30.000 mensen stapten in hun auto...luisterden naar hetzelfde programma ...opeens zei mijn stem....door de autoradio....als ik 1,2,3 tel gaan we allemaal onze lichten uitdoen. Opeens stonden al die auto's op de snelweg zonder licht....en zo heb ik

met die groep nog de meest waanzinnige dingen uitgehaald. Héél die story is te lezen op www.n8rit.nl

Verhalen vertellen

Nadien ben ik verhalenverteller geworden...ik verzorgde op de radio hoorspelen. Toen iedereen kon lezen en schrijven hielden de sprookjes op (Sprookje betekent als het gesproken wordt – sage betekent dat het gesagd wordt). Schrijvers zijn begonnen met die verhalen te verzamelen....maar schrijvers knoeien altijd....iedereen maakt zijn eigen verhaal....Je ziet altijd met een verhaal in je hoofd, als je dat verandert wijzigt heel het ding, sterker nog mensen gaan anders reageren

Verhaaltjes zijn natuurlijk de geest in de fles... Sprookjes zijn waar – hoe dikwijls zeggen/hopen we niet dat....het leven een sprookje zou kunnen zijn. Vrouwen smachten/verlangen héél hun leven naar de prins op het witte paard....Indien sprookjes niet waar zijn is het leven hard werken om iets te bereiken. Als je geleerd hebt van je moeder en vader dat je hard moet werken om iets te bereiken en je gelooft het, dan gaan cellen voor je werken en zal je dat gedurende heel je leven toepassen. Je hebt gewoon nooit geleerd om over je gevoel te praten. Jij kan niet over me denken...In natuur hebben ze ontdekt, dat je lichaam uit cellen bestaat en dat het hoog intellectuele wezens zijn, met een heel eigen denkpatroon, ze communiceren met andere cellen.

Het sprookje van ‘Assepoester’ is meer dan 4000 jaar oud. In oud China werd het reeds verteld 2000 jaar voor Christus. Deze verhalen werden ongewijzigd verteld van generatie, op generatie, op generatie. Een kind kent zulk verhaal van buiten. Als je het lef had om iets te wijzigen, lopen de kinderen weg Ze komen niet voor de sprookjesverteller, maar wel voor het verhaal. Ik ben verhalen beginnen vertellen voor een zaal vol volwassenen, de oudere en dus uitgebreidere versies wel te verstaan. Je kent ‘Doornroosje’, maar dat is slechts de helft van het verhaal. Ze was al zwanger voor ze wakker werd. Ik zweer het je. Haar moeder was een menseneetster. Hij heeft twee kinderen maar durft het thuis niet te zeggen.....

De huidige websites worden die gelezen? Er is een ware overstroming, we worden en zijn overgeïnformeerd. Mensen hunkeren naar verhalen waar je lekker in kunt verdwijnen. Door de komst van de TV en door hun techniek van heel veel beeld in korte tijd en steeds maar sneller en sneller denkt men mensen vast te kluisteren aan het scherm. Toch hebben de mensen niet geleerd om te kijken en zijn de huidige TV méér dan beu.

Nadat ik de geschreven media voor bekeken hield, ben ik begonnen op de lokale TV Amsterdam met verhalen te vertellen voor volwassenen voor een stilstaande camera. Met zo'n lekker verhaal kan je mensen urenlang boeien. De mensen riepen, eindelijk rust. Er keken er gemiddeld 120.000. NRC Handelsblad schreef: laat dit nooit meer weg gaan. Wat blijft hangen is de sfeer, niet de woorden of het gespreksonderwerp. Als ik een verhaal zit te vertellen verdwijnt ik helemaal in jou, hoef ik eigenlijk niks voor te doen. Er is geen enkel verschil tussen jou en mij. In feite qua gevoel zijn we één. Als ik naar een winkel ga, en ze proberen me daar iets te verkopen, dat voel ik meteen. Gevoel blijft hangen. Gisteren heb ik geluisterd, fantastisch , ik weet niet mee waarover het ging, maar de sfeer was ok, herken je dat?

In de Willem-de-Ridderkrant, werden sommige verhalen letterlijk uitgetikt, mensen lazen het in één adem uit. Het probleem nu met al die computers is dat waar vroeger nog notities werden gemaakt op een kladje en dan tot een verhaal gekneed men nu door knippen, plakken en weglaten komt tot een stuk, wat helemaal geen goed stuk meer is. Het gebeurt me zelden dat ik nog een artikel uitlees. Ik heb in mijn leven duizenden interviews gegeven, bijna nooit gelezen....iedereen maakt zijn eigen verhaal...zo had ik eens een reporter op bezoek die steeds zijn eigen mening wou opdringen. Op een gegeven moment zei hij...u bedoelt dus....dat schreef hij meteen op. Journalisten zouden enorm opknappen als ze weer typemachines zouden krijgen. Ik doe alles in real time. Ik hoor Siberië en in één klap vertel ik er een verhaal bij – de flow zit erin, en dat is de essentie

Op internet ben ik nu op vrijdagavond bezig met uitzendingen die door de luisteraars helemaal zelf worden gemaakt. Ik bel de mensen op en heb een uitzending Mensen zijn doodsbang, weet je wat hun grootste angst is.....praten in het publiek. Voor een zaal of klas gaan staan en een verhaal vertellen. Het interessante is dat als iemand er helemaal is of gepassioneerd zit te vertellen dat hij het leuk vindt. Het heet 'Talk-Radio'... mensen kunnen alleen maar bellen en meepraten. Er is elke dag uitzending. Voor je het weet zitten mensen over hun leven te praten. Alleen adverteerders zijn als de dood, voor mensen die terugpraten, zij durven niet te adverteren. Spijtig....

De mensen kregen totale vrijheid in de ether....weet je wat er dan gebeurt – ze beginnen te schelden –mensen zijn bang om af te gaan. Het enige wat ze nog durven is in de aanval te gaan. Bijvoorbeeld onze ex-nationale dichter Gerrit Komrij werd met de grond gelijk gemaakt. Schrijvers zijn heel agressief – maken mekaar genadeloos af, dat hou je niet voor mogelijk. Daarom ben ik ook begonnen met de media-totaal terug te geven aan de bevolking.

Wanneer je in iets gelooft, gebeurt het.....We kennen allemaal mensen die altijd een parkeerplaats voor de deur vinden, daar doen ze niks voor. Anderen begrijpen er niks van, die vinden nooit een plaats.....dat komt omdat ze er niet in geloven.

In Amerika heb ik ooit nog een sexblad gehad.. Nu geeft men 1000 dollar voor zo'n blad, het zijn ware collector's geworden. Je kent ze wel, al die sextijdschriften vol keurige foto's uit die kleffe studio's. Bij mij stond het blad vol amateurfoto's. Mensen maakten foto's omdat ze gebiologeerd waren door iets. Je geraakt er niet op uitgekeken, omdat die foto's met gevoel gemaakt werden. Amerika zit vol puriteinen diegene die in Europa werden gemeden gingen naar het beloofde land Amerika. Het leven daar is zo serieus. Als je daar een grap vertelt, moet je erbij zeggen dat het een grap is. Vooral in de Midwest, de bible-belt, is helemaal heftig, heel streng christelijke ideeën. In Californië waar ik een tijd heb verbleven is het nog een beetje relaxt

Antwerpen vind ik een schat van een stad. Holland zit nog teveel in de linker-hersenhelft-cultuur, het is en blijft protestants...alle kroegen gaan er dicht om 0.30u....wat deed iedereen .....ze gingen naar Antwerpen...alles kon daar...het is daar een veel makkelijker gebeuren..ze kunnen zich daar ook beter uiten...er is geen zedenpolitie..en een heel relaxte sfeer tot in de vroege uurtjes....

Nieuwe plannen

Mijn huidige project is de slide-show....TV probeert je aandacht te houden...daarom toon ik op een website een paar foto's en bij iedere foto hou ik een verhaal....heel langzaam allemaal...er is behoefte aan zulke dingen...we moeten terug allemaal wat rustiger worden, niet zo opgefokt door het leven.....zoefen....

Ik heb nu ook een project lopen in Drenthe. Ik heb een klein boekje uitgegeven met schilderijen van een bekende schilder. Dankzij een walkman zit je ineens in een verhaal...zijn tekeningen komen tot leven.....door dat verhaal leer je meer te zien.....

Ik ben nu bezig met een boek te maken over het onderwijs ivm integratie. Er is helemaal geen verschil tussen jou en mij. Iedereen is gelijk, we zijn allemaal schatten van mensen. Maar als je gelooft dat het ergens een gevaarlijke stad is, dan is dat ook zo, want jij gelooft het.

Dit was het einde van de vierdelige reeks over Hitweek. Wij en dan bedoel ik Marc en ik vonden het fijn om deze lange reportage te maken. Ongeveer zes jaar geleden waren we (Marc, Cis en ik) voor de eerste keer naar Amsterdam afgezakt om eens polshoogte te nemen wat er allemaal in die tweede helft van de jaren zestig gebeurd was met dit legendarische tijdschrift en zijn makers. Door de uitgifte van 'Het Beste Uit Hitweek 1965-1969' bij het Spectrum vonden wij eindelijk een gelegenheid om alles eens uitgebreid op papier te zetten. Boeiend, leerrijk ..al zat het ook vol nostalgie. Het was geen sprookje...ik ben immers niet zo'n goed verhalenverteller zoals Willem. Ooit gaan we ook nog andere mensen interviewen ivm Hetweek.....er staan er nog enkele op ons verlanglijstje...maar voorlopig en dat wel voor enkele jaren....schuiven we dit project even terzijde. Willem de Ridder houdt zich momenteel ook bezig met de spiegelologie-theorie..heeft er zoals reeds gemeld een boek en cd over uitgegeven....misschien dat we later ook weleens een verslag schrijven over een bezoek aan een spiegelologie-club...er zijn er overal in Holland en in België....Afijn....we zien wel

Luc Stabel - 20/3/2004